

[Hans Knudsen.]

lige udbetalinger bliver indkomstbeskattet, medens man ved forsikringspræmier for kapitalforsikringer, forsikringer med eengangsudbetaling, kun kan fradrage præmierne indenfor den fastsatte grænse på de 600 kr. Det, der gør udformningen af lovbestemmelserne vanskelig, er særlig det, at der findes mange forsikringsarter, hvor det kan være uhyre vanskeligt at skelne imellem, hvad der er egentlig kapitalforsikring, og hvad der er renteforsikring.

Ændringsforslaget under nr. 3 tager sigte på at lempe beskattningen i tilfælde, hvor en pensionsforsikring bliver afløst af en eengangsudbetaling; det kan til eksempel ske ved fratreden af en stilling, at pensionsretten bliver erstattet med udbetaling af en kapital af en vis størrelse. Da præmieydelsen gennem årene har været skattefri, må udbetalingen naturligvis i konsekvens heraf beskattes, men det vil virke temmelig hårdt, hvis det sker på et enkelt år. Derfor går ændringsforslag nr. 4 ud på, at man udstrækker indkomstbeskattningen over 3 år. Det er den mest betydningsfulde ændring i det oprindelig stillede forslag.

Af mindre rækkevidde er ændringsforslag nr. 2, som blot tilsikrer en lempelse i den hovedregel, at bonus af forsikringer, hvor præmierne er helt skattefri, indkomstbeskattes ved udbetalingen. Her tilsigter man at fritage bonusudbetaling for beskattning i de tilfælde, hvor kun en mindre del af denne bonusudbetaling stammer fra en renteforsikring.

Ændringsforslag nr. 4 har også til formål at afbøde den skattemæssige virkning af, at tilbagekøbsværdien af en renteforsikring skal indkomstbeskattes.

Ændringsforslag nr. 5 vedrører de såkaldte annuitetsforsikringer, hvor der er sket en eengangsindbetaling af præmien, der er fradragsberettiget gennem afskrivning over 15 år. I dette ændringsforslag frafalder finansministeren det oprindelige forslags § 5, § B, stk. 2. Jeg kan godt tænke mig, at det ikke er uden en vis betænkelse. Bestemmelsen var jo en konsekvens af skattefritagelsen for præmiebetaling, men beskattningsreglen vil forekomme temmelig hård, og forhåbentlig vil det, at den højtærede minister nu frafalder forslaget, ikke give anledning til omgælder af hovedreglen.

Disse ændringsforslag til reglerne om skattefritagelse for pensionspræmier var for alles vedkommende lempelser, og jeg vil gerne udtale håbet om, at disse lempelser kan opretholdes, uden at der åbnes adgang til omgælder af den retningslinie, som er påtænkt i forslaget. Jeg finder det helt naturligt, at den højtærede finansminister, samtidig med at han stiller disse ændringsforslag, gør opmærksom på, at han fremover vil følge forslagenes virkning på forsikringsmarkedet og eventuelt om nødvendigt tage sagen op senere.

Udover de her nævnte ændringsforslag foreligger der endnu to stillet af finansministeren. Ændringsforslag nr. 1 til § 3 medfører, at den ophævelse af skattefritagelsen for krigsrisikotillæg, der oprindeligt var foreslået, udskydes et år længere. Det vil sige, at risikotillæg, som oppebæres i 1955, det kommende år, bliver skattefri, men derefter skulle så beskattningen af disse krigsrisikotillæg begynde.

Ændringsforslag nr. 7 er af tilsvarende karakter. Det omhandler strejkeunderstøttelser og lignende ydelser, som nu bliver fuldt skattepligtige, fordi kontingenterne er fuldt skattefrie. Efter ændringsforslaget skal skattepligten først indtræde et år senere, end det var foreslået i lovforslaget, altså først for de ydelser, som udbetales i 1955.

Det sidste af de stillede ændringsforslag tager udelukkende sigte på en forenkling af reglerne for beregning af præmie for den frivillige opsparing.

Jeg finder endelig anledning til kort at omtale nogle af de ønsker, der har været fremsat overfor udvalget, men som ikke har givet sig udslag i ændringsforslag. De bymæssige kommuner har overfor udvalget givet udtryk for, at man nærede ønske om at få ændret den i lovforslagets § 2 fastsatte områdeinddeling således, at hovedstadsområdet kom til at omfatte yderligere ni kommuner. I fjor ønskede man fra den samme organisation fire eller fem kommuner inddraget. Vi var i udvalget klar over, at den nuværende kommuneinddeling i de tre områder ikke kan være den helt rigtige; men det vil ikke forøge retfærdigheden, at man efterkommer de nye ønsker, som blot vil berettigede endnu flere krav om ændringer i inddelingen. Udvalget er af den opfattelse, at yderligere ændringer på dette område